

किङ्कणी = किङ्कणी H. 663, v. 1.

किंकर (किम् + 1. कर) P. 3, 2, 21. m. 1) *Diener, Slave* AK. 2, 10, 17. H. 360. R. 1, 18, 13. 29, 24. 2, 23, 41. 4, 40, 4. 6, 83, 13. RAGH. 2, 35. VID. 208. यम° PANKAT. 104, 15. 247, 8. यमः सकिंकरः SIV. 0, 38. स्मरकिंकर AMAR. 100. f. ई MBH. 4, 634. BHIG. P. 4, 6, 6. Nach einem Vārtt. und nach SIDDH. K. zu P. 3, 2, 21 ist किंकरा *Dienerin*, किंकारी *die Frau eines Dieners*. किंकारत्वं n. das Verhältniss eines Dieners, eines Slaven PANKAT. IV, 8. — 2) wohl ein best. Theil des Wagens AV. 8, 8, 22. — 3) eine Art Rākshasa MBH. 1, 6716. 2, 86. 1710. R. 4, 3, 30. 5, 38, 22. 42. 51. 56, 118. किंकराणां ततः पश्चाच्चकार वलिमुत्तमम् । यत्नेन्द्राय कुवेराय मणिभद्राय चैव हि ॥ MBH. 14, 1918. — 4) N. pr. eines Volkes R. 4, 44, 13. — Vgl. कैकारण्य.

किंकर्तव्यता (von किं कर्तव्यम् f. der Zustand, in dem man sich fragt, was zu thun sei: किंकर्तव्यतामूढः तणमतिष्ठत् DAÇAK. in BENF. Chr. 199, 9. — Vgl. इतिकर्तव्यता, किंकार्यता.

किंकल m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — Vgl. किंकर.

किंकाम्य (किम् + काम्य), किंकाम्यति was wünschen SIDDH. K. zu P. 3, 1, 9. VOP. 21, 4.

किंकाम्यौ (किम् + काम्या) adv. (verkürzter instr.) aus dem Wunsche nach was ÇAT. BH. 1, 2, 5, 25.

किंकारण (किम् + का°) adj. welche Ursache —, welchen Grund habend ÇVETĀCV. UP. 1, 1.

किंकार्यता (von किं कार्यम्) f. = किंकर्तव्यता: अथ तां चित्तयन्का-न्तां स तया पर्यतप्यत । यथा किंकार्यतामूढा वयस्यस्यास्ते ऽस्य जज्ञिरे ॥ KATHĀS. 10, 101.

किङ्किण (onomatop.) m. 1) ein best. musik. Instrument H. c. 83. — 2) N. pr. eines Sohnes von Bhāgamāna BHIG. P. 9, 24, 7.

किङ्किणी (onomatop.) f. 1) Glöckchen AK. 2, 6, 3, 11. H. 663. (रथेन) किङ्किणीजालमालिना MBH. 1, 7933. 3, 15435. किङ्किणीजालभूषित (रथ) HARIV. 13013. किङ्किणीजातपर्यत (रथ) 13017. (रथः) किङ्किणीस्वरनिर्घोषः MBH. 13, 2784. (रथम्) किङ्किणीशतमण्डितम् R. 3, 28, 32. 6, 86, 8. (लङ्काम्) किङ्किणीजालवाचालाम् 5, 9, 59. पृथुलश्चित्रकोशश्च किङ्किणीमायका म-हान् MBH. 4, 1336. रश्नाकलकिङ्किणीरव ÇIC. 9, 74. Nach Einigen auch किङ्किणि und किङ्किणिका ÇKDR. — 2) eine best. Pflanze (विकङ्कत) RĀGĀN. im ÇKDR. Vgl. किङ्किरिन्.

किङ्किणीक = किङ्किणी 1: (रथान्) किङ्किणीकविभूषितान् VIÇV. 3, 18. तमुवाह वाहः सशब्दचामीकरकिङ्किणीकः KUMĀRAS. 7, 49. किङ्किणी-काश्रम N. pr. einer Einsiedelei MBH. 13, 1709.

किङ्किणीकिन् (von किङ्किणीक) adj. mit Glöckchen geschmückt: पादि INDR. 5, 12. भोजान् HARIV. 2023.

किङ्किरि 1) m. a) Pferd. — b) der indische Kuckuck. — c) Biene. — d) der Liebesgott. — 2) f. या Blut. — 3) n. die Oeffnung in der Stirn des Elephanten (aus der zur Brunstzeit eine Flüssigkeit hervorquillt) SĪRASV. im ÇKDR. — Vgl. किंकिरात.

किंकिरात m. 1) Papagei. — 2) der indische Kuckuck. — 3) der Liebesgott. — 4) N. eines Baums, Jonesia Asoka (अशोक) Roxb., SĪRASV. im ÇKDR. — 5) eine Amaranthenart, = कुरण्टक H. 1135. = रक्ताम्रान ĠA-

II. Theil.

ṬĪDH. im ÇKDR. = पीताम्रान RĀGĀN. im ÇKDR. — Zerlegt sich scheinbar in किम् + किरात; vgl. indessen किङ्किर.

किङ्किराल m. N. einer Pflanze (वर्बू) VAIDJ. im ÇKDR.

किङ्किरिन् m. N. einer Pflanze (विकङ्कत) ĠATĪDH. im ÇKDR. — Vgl. किङ्किणी.

किंत्तण (किम् + तण) adj. der da sagt: was ist ein Augenblick? d. i. der eine so kurze Spanne Zeit gar nicht beachtet HIT. II. 87. — Vgl. किंवराट्क.

किंगोत्र (किम् + गोत्र) adj. welchem Geschlecht angehörig: को नामा-सि किंगोत्र इति KAUC. 55. Ind. St. 1, 263, 2.

किञ्चन m. eine Varietät der Butea frondosa (हस्तिकर्णपलाश) ÇAB- DAR. im ÇKDR. — Das pron. und adv. indefin. किञ्चन s. u. 1. क und u. किम्.

किञ्चनका m. N. pr. eines Königs der Nāga VJUTP. 85.

किञ्चित्कर (किम् + चिद् + 1. कर) adj. der Etrus thut, — gethan hat: अकिञ्चित्कर (अ° + कर) der Nichts verbrochen hat PANKAT. 187, 24.

किञ्चिलिक m. = किञ्चुलुक AK. 1, 2, 3, 22. किञ्चुलुक m. dass. H. 1203.

किञ्चुलुक m. Regenwurm AK. 1, 2, 3, 22. TRIK. 1, 2, 27. 3, 3, 290. H. 1203, v. 1.

किंक्षुद्म् (किम् + क्षु°) adj. mit welchem Veda vertraut ÇĀÑKH. BR. in Ind. St. 2, 304, N. 3.

किञ्ज n. die Blüthe der Mesua ferrea (किञ्जल्का n.) RĀGĀN. im ÇKDR.

किञ्जप्य (किम् + जप्य) n. N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 6049. — Vgl. किंदान.

किञ्जल m. = किञ्जल्का m. ÇABDAR. im ÇKDR.

किञ्जल्का 1) m. Staubfaden, insbes. der Lotusblüthe AK. 1, 2, 3, 42. 3, 4, 10, 123. H. 1166. केचित्किञ्जल्कासंवाशाः (पयोधराः) MBH. 3, 12880. केमकिञ्जल्कावर्णा R. 4, 44, 88. VIÇV. 4, 21. पद्म° MBH. 1, 981. 3, 11581. R. 6, 2, 18. 75, 16. RAGH. 15, 52. VET. 6, 6. उत्पल° SUÇR. 2, 335, 16. 339, 6. अरविन्द° BHIG. P. 3, 15, 43. कदम्ब° 2, 2, 9. हिरण्यमज्ञ सखिना याज्ञये-पुर्वजकिञ्जल्का शतपुष्करा हेतुः ĀCV. ÇR. 9, 9. — 2) n. die Blüthe der Mesua ferrea RĀGĀN. im ÇKDR.

किञ्जलिकन् (von किञ्जल्का) adj. aus Staubfäden bestehend: किञ्जलिक-नो दैदा चात्थिर्मालामम्रानपङ्कजाम् DEV. 5, 51.

किञ्ज्योतिस् (किन् + ज्यो°) adj. welches Licht habend ÇAT. BH. 14, 7, 4. 2—6.

किट्, कैटति gehen; sich fürchten; in Furcht setzen DĀITUP. 9, 14, 32.

किटकिटाय् (onomat.), किटकिटपते knirschend reiben: दत्तान् SUÇR. 193, 3. — Vgl. कटकटा.

किरि m. ein wildes Schwein AK. 2, 5, 2. H. 1288. KAUC. 25 (?). — Vgl. किर, किरि.

किरिम 1) m. Wanze H. 1209. = केशकीट Laus ÇKDR. — 2) n. ein best. Exanthem SUÇR. 1, 31, 17. 2, 278, 10. 289, 3. Vgl. किरिम.

किरिम eine best. Form des Aussatzes SUÇR. 1, 269. 10. 2, 175, 5. — Vgl. किरिम.

किट् n. Secretion. Ausscheidung AK. 2, 6, 3, 16. 3, 4, 30, 199. H. 631. SUÇR. 4, 328, 14. लोहं किट्म् Eisenrost 2, 469, 10. लोहकिट् TRIK. 3, 3, 180. किट्क n. dass.: अयसः H. 1038.